

PRZYCZYTANIE (6) *sb n*

a jasne; tekst nie oznacza é.

sg *N* przyczytani(e) (2). ◊ *G* przyczytaniã (2). ◊ *I* przyczytanim (1). ◊ *L* przyczytaniu (1).

Sł stp brak, Cn s.v. przypisanie, przypisek, Linde XVII w. (z Cn) s.v. przypis.

1. Wyrażenie zdania o kimś, przypisanie komuś czegoś; *attributio Cn [czego]* (5) : A przez krew íprawiedliwość rozumiemy ktora íię zámýká wzglądzeniu grzechow y w przyczythaniu posłufzeńtwa Kryftufowego *BibRadz* II 133b *marg*; Z tego mieyfca obaczyć możemy/ íz íprawiedliwość náízá w Chriftu íieft rzecz íftotnie w nas będąca/ y ná duízy náízey trwáiąca/ y zdobiąca onę; á nie íámo przyczytanie íprawiedliwości Chriftufowej *WujNT* 702.

przyczytanie komu (3): *CzechRozm* 206v; ktoremuby [*księdzu kanonikowi*] pewnie przyítało rzeczy tylko prawdziwe mowić: ktorychby íam oczywiície doznał/ y íam w wízy íwe íłyízał/ y ktorychby też prawdziwie y íprawiedliwie bez wykrętu y nieíufznego rzeczy niepewnych przyczytania niewinnym dowieíć mogł. *CzechEp* 54, 323.

Wyrażenie: »niesłuszne przyczytanie« (2): íuż też czás trzećie [*książki na Wędzidło księdza Powodowskiego*] wíziąć przedíię/ y ony tákże co rychley/ y nakrotcey íkończyć. Nie zábáwiáiąc íię długimi/ [...] wywody: lecz tylko okázowánim nieíufzne⁸⁰ nam Antikriftwá przyczytania. *CzechEp* 323, 54.

2. *Odnoszenie do kogoś [czego komu]* (1) :

Szereg: »przyczytanie i przywłaszczanie« (1): [*ofiara krzyżowa*] íeft y záfwe będzie zwierzchnia á íáwna íłużbá y ofiárá nowego teftámentu/ y wítáwiczne przyczytanie y przywáfzczanie wízytkich dobrodzieyftw męki íiego wiernym. *WujNT* 288.

Synonimy: 1. *przypisanie*; 2. *przywłaszczanie*.

Cf **PRZYCZYTAĆ**